

پیش‌بینی نشانه‌های درونی‌سازی و برونوی‌سازی در نوجوانان بر اساس ادراک محتوا و فرایند خانواده

Prediction of Internalizing and Externalizing Symptoms in Adolescents from Perception of Family's Process and Content

Maliheh Mirzaei

MA in Family Counseling

Ramin Hashemi Geshnigani

MA in Family Counseling

رامین هاشمی گشنیگانی

کارشناس ارشد مشاوره خانواده

ملیحه میرزاei

کارشناس ارشد مشاوره خانواده

Shahla Pakdaman, PhD

Associate Professor in
Shahid Beheshti University

Elaheh Hejazi Moughari, PhD

Associate Professor in
Tehran University

الهه حجازی موغاري

دانشیار دانشگاه تهران

شهلا پاکدامن

دانشیار دانشگاه شهید بهشتی

چکیده

این پژوهش با هدف پیش‌بینی نشانه‌های درونی‌سازی و برونوی‌سازی نوجوانان بر اساس محتوا و فرایند خانواده آنان انجام شد. به این منظور ۲۹۵ دانش‌آموز (۱۴۸ دختر و ۱۴۷ پسر)، با استفاده از روش نمونه‌برداری خوش‌های از مدارس مناطق ۶ و ۱۰ شهر تهران انتخاب شدند و به پرسشنامه خودگزارش‌دهی نظام سنجش مبتنی بر تجربه آشنباخ (آشنباخ و رسکورلا، ۲۰۰۱)، مقیاس محتواهای خانواده (سامانی، ۱۳۸۷) و مقیاس فرایند خانواده (سامانی، ۱۳۸۷) پاسخ دادند. نتایج آزمون ضریب همبستگی پیرسون نشان داد بین زیرمقیاس‌های محتوا و فرایند خانواده و نشانه‌های درونی‌سازی و برونوی‌سازی شده نوجوانان رابطه معنادار وجود دارد. همچنین نتایج آزمون تحلیل رگرسیون چندگانه به روش گام‌به‌گام نشان داد که بر اساس مؤلفه‌های محتوا و فرایند خانواده می‌توان ۲۲ درصد واریانس نشانگان درونی‌سازی و ۱۴ درصد واریانس نشانگان برونوی‌سازی را در نوجوانان پیش‌بینی کرد. با توجه به نتایج به دست آمده به نظر می‌رسد هر گونه نارسایی در فضا و شرایط روان‌شناختی خانواده از قبیل کنش‌های خانوادگی و ظرفیت‌های موجود در خانواده، آثار زیان‌باری بر رفتار و سلامت روانی فرزندان می‌گذارد و با توجه به شرایط ویژه نوجوانان بروز مشکلات رفتاری را در آنها تسهیل می‌کند.

واژه‌های کلیدی: محتواهای خانواده، فرایند خانواده، نشانه‌های درونی‌سازی، نشانه‌های برونوی‌سازی

Abstract

The aim of the current study was to predict internalizing and externalizing symptoms from the content and process of family among adolescence. Two hundred and ninety five students (148 females, 147 males) were selected from schools in districts 6 and 10 of Tehran by the cluster sampling method. The participants completed the Youth Self-report (YSR; Achenbach & Rescorla, 2001), the Family Content Scale (SFCS; Samani, 2008) and the Family Process Scale (SFPS; Samani, 2008). The results of the Pearson correlation coefficient indicated that family content and family process significantly related to internalizing and externalizing symptoms. The results of stepwise regression analysis indicated that the content and process of family subscales accounted for 22% and 14% variances of the internalizing symptoms and the externalizing symptoms, respectively. The findings suggested that any deficiency in family psychological conditions such as family functions and families capacities could have detrimental effects on behavior and mental health of children. It is argued that as adolescence is a special period these deficiencies may facilitate developing of behavioral problems in adolescents.

Keywords: content of family, process of family, internalizing symptoms, externalizing symptoms

مقدمه

برونی‌سازی در هر دو جنس است (سراندر و هستلا، ۲۰۰۵). خانواده نظام پویایی متشکل از سه بعد فرایند خانواده^۱، محتوای خانواده^۲ و بافت اجتماعی خانواده^۳ است. فرایند خانواده شامل کل عملکردهای افراد خانواده در طول زمان برای سازماندهی رویدادهای عاطفی، شناختی و اجتماعی، از جمله توانایی خانواده برای انطباق با نیازها و شرایط جدید و انواع مهارت‌های ارتباطی، تصمیم‌گیری، مقابله با تنبیگی، حل مسئله، اعطا‌پذیری، پرورش کودک، برنامه‌ریزی و رهبری است. محتوای خانواده شامل سطح کیفی سلامت جسمانی و روانی خانواده، شغل، درآمد، تحصیلات، تعداد افراد خانواده، حضور و عدم حضور اعضای خانواده، سطح سعادت، محل سکونت، سن، جنس، نژاد، ملت و مواردی از این قبیل است. مهم‌ترین این عناصر عوامل جمعیت‌شناسنخانی، به دو صورت کلی ثابت و تغییرپذیر است (سامانی، ۲۰۱۱).

پژوهش‌های متعدد نشان می‌دهد که عوامل خانوادگی بر مشکلات رفتاری نوجوانان اثر می‌گذارد (اشلایدر، چورپیتا و واش، ۲۰۱۴؛ سایزما، الدھینکل، وینسترا، ورهاست و اورمل، ۲۰۱۴؛ کیجپرس، کلینجان، انگلس، استون و اوتن، ۲۰۱۴، اشلایدر، پاتل، کرام‌هولز، چورپیتا و واش، ۲۰۱۴؛ هافر و دیگران، ۲۰۱۳؛ عبداللهزاده و سامانی، ۲۰۱۰؛ هاوکینز، آرتور و کاتالانو، ۱۹۹۵؛ زرگر، محمدی‌بهرام‌آبادی و بساک‌نژاد، ۱۳۹۱؛ پاکدامن، سیدموسوی و قنبری، ۱۳۹۰؛ اینیسی، سلیمی، میرزمانی، رئیسی و نیکنام، و سامانی، ۱۳۸۹؛ اینیسی، سلیمی، میرزمانی، رئیسی و نیکنام، ۱۳۸۶). برای مثال پایین بودن سطح درآمد خانواده و مشکلات روانی والدین در ایجاد نشانگان درونی‌سازی و برونی‌سازی شده نوجوانان و الگوهای ارتباطی مبتنی بر گفت‌وشنود و دینداری در کاهش بروز این نشانگان موثر است (اشلایدر و دیگران، ۲۰۱۴؛ کیجپرس و دیگران، ۲۰۱۵؛ گودمن و دیگران، ۲۰۱۱؛ شرمن، دوآرته و وردلی، ۲۰۱۱؛ عبداللهزاده و سامانی، ۲۰۱۰؛ فینائر، لارسون و هارپر، ۲۰۱۰؛ تیلور، دیرینگ و مک‌کارتی، ۲۰۰۴؛ سپهری و پاکدامن، ۱۳۸۹؛ خدایاری‌فرد، ۱۳۷۳). همچنین بر اساس پژوهش کسیدی و شاور (۲۰۰۸)، خانواده‌ای که در آن‌ها

از دوره‌های مهم در طول عمر هر خانواده زمانی است که کودک وارد مرحله نوجوانی می‌شود. این مرحله تحول شامل تغییرات گسترده‌ای است که از قواعد کلی تبعیت نمی‌کند و نوجوانان دوره‌ای از آشوب و غوغای تجربه می‌کنند (استنبرگ، ۲۰۰۱). مشکلات رفتاری و عاطفی در دوران نوجوانی اغلب به دو گروه عمده مشکلات درونی‌سازی و برونی‌سازی^۱ طبقه‌بندی می‌شود. مشکلات درونی‌سازی به شکل واکنش اضطراب/افسردگی^۲، گوشه‌گیری/افسردگی^۳ و شکایات جسمانی^۴ بروز می‌کند. در مقابل مشکلات برونی‌سازی با رفتار پرخاشگرانه^۵ شناخته می‌شود، و از بارزترین نشانه‌های آن سرکشی، خشونت و انحراف اجتماعی است (آشنباخ، ۲۰۰۱). اغلب مشکلات درونی‌سازی شده و برونی‌سازی شده به طور همزمان بروز می‌یابد و حادتر می‌شود (لی و استون، ۲۰۱۲). بررسی‌های متعدد نشان می‌دهد که هر دو مشکل در دوران نوجوانی افزایش می‌یابد (ولف و الندیک، ۲۰۰۶). به طور کلی دختران بیشتر علائم درونی‌سازی و پسران بیشتر علائم برونی‌سازی نشان می‌دهند (لی و استون، ۲۰۱۲). مشکلات درونی‌سازی و برونی‌سازی تاثیر بلندمدت بر سلامت روانی افراد می‌گذارد. بر اساس پژوهش‌ها بروز اختلال روانی در بزرگسالی در افرادی بیشتر است که در نوجوانی دچار این اختلال‌ها شده باشند (انگلاند و زبین‌برونر، ۲۰۱۲؛ بروک، لی، فینچ و براون، ۲۰۱۲؛ کلمن وتسورد، کروداک و جونز، ۲۰۰۷). نشانگان درونی‌سازی شامل احساس حقارت، کناره‌گیری اجتماعی، کمرویی، ترس، دلبستگی بیش از حد و غم و اندوه مزمن است (روزنهاهن^۶ و سلیگمن^۷، ۱۳۸۲/۲۰۰۱). رفتارهای برونی‌سازی برخلاف رفتارهای درونی‌سازی، رفتارهایی هستند که به سمت بیرون از فرد رجهت دارند و بیشتر بر افرادی تاثیر می‌گذارند که با فرد رابطه متقابل دارند (جنsson، المپیا، فارلی و کلارک، ۲۰۰۴). رفتارهایی چون شکستن قوانین، نافرمانی و بحث و جدل که باعث آزار افراد دیگری غیر از خود فرد می‌شود. خانواده پیش‌بینی کننده قوی برای مشکلات درونی‌سازی و

1. externalizing & internalizing problems
2. anxious/depressed
3. withdrawn/depressed
4. somatic complaints

5. aggressive behaviors
6. Rosenhan, D.
7. Seligman, M.
8. family process

9. family content
10. family social context

خوشهای مناطق ۶ و ۱۰ انتخاب شدند و ۳۲۰ پرسشنامه در اختیار دانشآموزان دختر و پسر پایه‌های اول تا سوم مدارس متوسطه این مناطق قرار گرفت و درنهایت ۲۹۵ پرسشنامه ۱۴۸ دختر با میانگین سنی ۱۵/۸ سال و ۱۴۷ پسر با میانگین سنی ۱۵/۹ سال) که به صورت کامل پاسخ داده شده بود در تحلیل باقی ماند. ابزارهای این پژوهش عبارت بود از:

پرسشنامه خودگزارش‌دهی نوجوانان^۱ (آشناخ و رسکورلا، ۲۰۰۱). این پرسشنامه فرم مخصوص نوجوانان ۱۱ تا ۱۸ ساله است که بر اساس نظام سنجش مبتنی بر تجربه آشناخ طراحی شده است. نظام مبتنی بر تجربه آشناخ شامل مجموعه‌ای از فرم‌ها برای ارزیابی صلاحیت، کنشگری سازشی و مشکلات عاطفی‌رفتاری است و مشکلات کودکان و نوجوانان را در ۸ بعد اضطراب/افسردگی، انزوا/افسردگی، شکایت‌های جسمانی، مشکلات اجتماعی، مشکلات تفکر، مشکلات توجه، قانون‌شکنی و رفتارهای پرخاشگرانه ارزیابی می‌کند. از مجموع نمرات نشانگان اضطراب/افسردگی، انزوا/افسردگی و شکایت‌های جسمانی مقیاس مشکلات درونی‌سازی و از نمرات نشانگان قانون‌شکنی و رفتارهای پرخاشگرانه مقیاس مشکلات بروني‌سازی به دست می‌آید (آشناخ و رسکورلا، ۲۰۰۱). پرسشنامه خودگزارش‌دهی شامل ۱۲ ماده درباره مشکلات خاص نوجوانان است و وضعیت نوجوان در هر ماده با انتخاب یکی از سه گزینه نادرست (۰)، تاحدی درست (۱) و کاملاً درست (۲) مشخص می‌شود. اعتبار این پرسشنامه به شیوه بازآزمایی با فاصله یک‌هفته ۰/۸۲ گزارش شد (آشناخ و رسکورلا، ۲۰۰۱). همچنین آشناخ و رسکورلا (۲۰۰۱) همسانی درونی هر یک از زیرمقیاس‌ها را بین ۰/۵۵ تا ۰/۷۵ گزارش کردند. این پرسشنامه را مینایی (۱۳۸۴) در ایران اعتباریابی کرده است. در پژوهش مینایی (۱۳۸۴)، ضرایب همسانی درونی مقیاس‌های درونی‌سازی و بروني‌سازی به ترتیب ۰/۸۷ و ۰/۸۶ به دست آمد. همچنین مینایی (۱۳۸۴) همبستگی بازآزمایی را با فاصله ۵ تا ۸ هفته، برای هر کدام از زیرمقیاس‌ها بین ۰/۴۰ تا ۰/۴۸ گزارش کرد. در این پژوهش نیز ضرایب الگای کرونباخ برای نشانگان اضطراب/افسردگی، گوشه‌گیری/افسردگی و شکایت جسمانی به ترتیب ۰/۷۶، ۰/۷۲ و ۰/۷۳ و برای نشانگان

نوجوانان ارتباط بیشتری با والدین خود دارند، فرایند شکل‌گیری دلبستگی این برای آن‌ها بهتر اتفاق می‌افتد؛ دلبستگی این نیز با کاهش نشانگان درونی‌سازی و بروني‌سازی ارتباط دارد (پاکدامن و دیگران، ۱۳۹۰).

در پژوهش‌های گذشته گستردگی اجزا و ابعاد خانواده در شکل‌گیری مشکلات رفتاری افراد مشخص نشده است. برای مثال در پژوهش اشلایدر و دیگران (۲۰۱۴) درآمد خانواده و تنبیدگی والدین و در پژوهش کیچرس و دیگران (۲۰۱۴) و گودمن و دیگران (۲۰۱۱) فقط سلامت روانی مادران در نظر گرفته شده است. در این پژوهش سعی کرده‌ایم به تاثیر کل ابعاد خانواده در شکل‌گیری مشکلات درونی و بروني هر دو جنس، توجه کنیم. از طرف دیگر، بر اساس جست‌جوهای پژوهشگر، تحقیقات انجام‌شده در این زمینه (نقش محتوا و فرایند خانواده در مشکلات رفتاری نوجوانان) بیشتر در کشورهای غربی انجام شده و از این رو در این پژوهش تلاش کرده‌ایم این عامل مهم را در بافت بومی بررسی کنیم.

نظر به اهمیت دوران نوجوانی و شیوع مشکلات رفتاری در این دوران و نارسایی‌های جدی و مشهود که این مشکلات در قلمرو کنشگری‌های تحصیلی، اجتماعی، ارتباطی و دیگر زمینه‌های مهم زندگی فرد در زمان حال و آینده ایجاد می‌کنند، تعیین عوامل پیش‌بینی‌کننده این مشکلات اهمیت خاص می‌یابد، بنابراین سؤال اصلی پژوهش این است که آیا بین محتوا و فرایند خانواده با نشانه‌های درونی‌سازی و بروني‌سازی در نوجوانان رابطه وجود دارد؟

روش

این پژوهش در حوزه طرح‌های همبستگی قرار می‌گیرد و با هدف پیش‌بینی مشکلات رفتاری نوجوانان بر اساس محتوا و فرایند خانواده انجام شده است. به منظور دستیابی به این هدف کل دانشآموزان دختر و پسر مقطع دبیرستان شهر تهران در سال تحصیلی ۹۲-۹۳ به عنوان جامعه آماری در نظر گرفته شدند. با توجه به حجم جامعه آماری و با استفاده از جدول مورگان، حجم نمونه ۲۸۰ نفر برآورد شد. از این بین با استفاده از روش نمونه‌برداری

(۱۳۸۷). این مقیاس که به منظور ارزیابی میزان توانمندی خانواده در محظوظی خانوادگی طراحی شده، ۳۸ ماده دارد که بر مبنای طیف لیکرتی از ۱ (کاملاً مخالفم) تا ۵ (کاملاً موافقم) نمره‌گذاری می‌شود. سامانی و صادق‌زاده (۲۰۱۰) ضرایب آلفای کرونباخ هریک از زیرمقیاس‌های شغل و تحصیلات، اختصاص زمانی به باهم‌بودن، منابع مالی، ظاهر بدنی و منزلت اجتماعی، سلامت جسمانی و روانی، فضای زندگی و تسهیلات تحصیلی را به ترتیب $.0/.83$, $.0/.77$, $.0/.78$, $.0/.82$, $.0/.72$, $.0/.79$, $.0/.85$ به ترتیب بدست آوردند. گزارش سامانی و صادق‌زاده (۲۰۱۰)، حاکی از مناسب بودن روایی این ابزار است. در این پژوهش نیز ضرایب آلفای کرونباخ برای شغل و تحصیلات، اختصاص زمانی به باهم بودن، منابع مالی، ظاهر بدنی و منزلت اجتماعی، سلامت جسمانی و روانی، فضای زندگی و تسهیلات تحصیلی به ترتیب $.0/.84$, $.0/.77$, $.0/.75$, $.0/.77$, $.0/.70$ به دست آمد.

یافته‌ها

شاخص‌های آماری میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای پژوهش در جدول ۱، آمده است.

قانون‌شکنی و رفتار پرخاشگرانه به ترتیب $.0/.66$ و $.0/.78$ به دست آمد.

مقیاس خودگزارش‌دهی فرایند خانواده^۱ (سامانی، ۱۳۸۷)

این مقیاس که به منظور ارزیابی میزان توانمندی خانواده در کنش‌های خانوادگی طراحی شده، ۴۳ ماده دارد که بر مبنای طیف لیکرتی از ۱ (کاملاً مخالفم) تا ۵ (کاملاً موافقم) نمره‌گذاری می‌شود. نتایج بررسی ضرایب اعتبار زیرمقیاس‌های تصمیم‌گیری و حل مسئله، انسجام و احترام متقابل، مهارت‌های ارتباطی، مهارت مقابله و باورهای مذهبی به شیوه بازارآمایی با فاصله زمانی دو تا سه هفته به ترتیب برابر با $.0/.85$, $.0/.73$, $.0/.71$, $.0/.87$ و $.0/.80$ گزارش (سامانی، ۱۳۸۷) و همچنین برای بررسی روایی این مقیاس از روایی همگرا، روایی واگرا و روایی سازه به شیوه تحلیل عاملی استفاده شده و بر اساس گزارش سامانی (۱۳۸۷) نتایج آن کفايت مقیاس مورد نظر را نشان می‌دهد. در این پژوهش نیز ضرایب آلفای کرونباخ برای زیرمقیاس‌های تصمیم‌گیری و حل مسئله، انسجام و احترام متقابل، مهارت‌های ارتباطی، مهارت مقابله و باورهای مذهبی به ترتیب $.0/.91$, $.0/.87$, $.0/.50$ و $.0/.92$ به دست آمد.

مقیاس خودگزارش‌دهی محتوا خانواده^۲ (سامانی،

جدول ۱

شاخص‌های توصیفی نشانگان درونی‌سازی و بروني‌سازی

متغیرها	دختر		پسر		کل	
	SD	M	SD	M	SD	M
اضطراب / افسردگی	$.4/.63$	$.9/.46$	$.4/.37$	$.8/.52$	$.4/.79$	$.10/.50$
گوشه‌گیری / افسردگی	$.3$	$.4/.26$	$.2/.78$	$.4/.08$	$.3/.21$	$.4/.51$
شکایت جسمانی	$.2/.75$	$.3/.79$	$.2/.39$	$.3/.51$	$.3/.08$	$.4/.09$
نمره کل	$.8/.57$	$.17/.48$	$.7/.82$	$.16/.11$	$.9/.18$	$.19/.11$
رفتار قانون‌شکنی	$.3/.94$	$.9/.44$	$.4/.46$	$.9/.43$	$.3/.35$	$.9/.47$
رفتار پرخاشگری	$.5/.56$	$.11/.87$	$.5/.34$	$.10/.84$	$.5/.63$	$.13/.05$
نمره کل	$.8/.40$	$.21/.32$	$.8/.91$	$.20/.27$	$.7/.76$	$.22/.52$

با توجه به نتایج جدول ۲ و برای تعیین سهم هر کدام از مؤلفه‌های محتوا و فرایند خانواده در پیش‌بینی نمره کل مشکلات درونی‌سازی و بروني‌سازی از آزمون تحلیل

به منظور بررسی رابطه محتوا و فرایند خانواده با نشانگان درونی‌سازی و بروني‌سازی، نخست از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد (جدول ۲).

جدول ۲

ضرایب همبستگی مؤلفه‌های محتوا و فرایند خانواده با نشانگان درونی‌سازی و برونوی‌سازی

متغیرها	اضطراب/ افسردگی	گوششگیری / افسردگی	شکایت جسمانی	قانون شکنی	رفتار پرخاشگری	برونی‌سازی (کلی)	درونی‌سازی (کلی)
انسجام و احترام متقابل	-0/26**	-0/20**	-0/27**	-0/23**	-0/27**	-0/29**	-0/32**
مهارت مقابله	-0/25**	-0/28**	-0/23**	-0/18**	-0/27**	-0/30**	-0/29**
مهارت ارتباطی	-0/37**	-0/36**	-0/24**	-0/34**	-0/27**	-0/31**	-0/45**
باور مذهبی	0/01	0/02	-0/13*	-0/18****	-0/17**	-0/03	0/03
تصمیم‌گیری و حل مسئله	-0/35**	-0/41**	-0/26**	-0/31****	-0/28**	-0/31****	0/43**
زمان برای باهم بودن	-0/30**	-0/33**	-0/35**	-0/37**	-0/38**	-0/39**	-0/39**
ظاهر بدنی	-0/08	-0/17**	-0/04	-0/05	-0/05	-0/11*	-0/11*
منابع مالی	-0/29**	-0/37**	-0/38**	-0/25**	-0/28**	-0/28**	-0/28**
فضای زندگی	-0/29	-0/34**	-0/12*	-0/24**	-0/21**	-0/27**	-0/37**
تسهیلات تحصیلی	-0/21**	-0/18**	-0/16**	-0/20**	-0/19**	-0/23**	-0/23**
سلامت جسمی و روانی	-0/16**	-0/22**	-0/10	-0/10	-0/11	-0/28**	-0/28**
شغل و تحصیلات	-0/25**	-0/26**	-0/18**	-0/22**	-0/23**	-0/05	* P<0/05 ** P<0/01

به صورت مستقل (و نه باهم) به عنوان متغیر پیش‌بین وارد تحلیل شدند (جدول ۳).

رگرسیون گام‌به‌گام استفاده شد. البته از آنجایی که محتوا و فرایند خانواده دو مقوله منفک از یکدیگرند، مؤلفه‌های آن‌ها

جدول ۳

نتایج تحلیل رگرسیون مؤلفه‌های محتوا و فرایند خانواده بر نمره کل نشانگان درونی‌سازی

گام‌ها	R ²	F	B	SEB	β
۱. زمان باهم بودن	0/15	52/51*	-3/89	0/54	-0/36
۲. زمان باهم بودن	0/21	48/46*	-2/92	0/56	-0/29
فضای زندگی			-2/54	0/56	-0/26
۳. زمان باهم بودن			-2/29	0/59	-0/23
فضای زندگی	0/24	29/90*	-1/95	0/58	-0/20
منابع مالی			2/04	0/64	-0/20
۴. زمان باهم بودن			-2/12	0/59	-0/21
فضای زندگی	0/26	24/44*	-1/72	0/58	-0/18
منابع مالی			-2/07	0/63	-0/20
تسهیلات تحصیلی			0/92	0/36	-0/13
۵. زمان باهم بودن			-1/80	0/60	-0/18
فضای زندگی			-1/61	0/58	-0/16
منابع مالی	0/27	20/98*	-1/88	0/63	-0/18
تسهیلات تحصیلی			-0/95	0/36	-0/14
سلامت جسمی و روانی			-1/47	0/62	-0/13
۱. مهارت ارتباطی	0/20	72/4*	-4/62	0/54	-0/45
۲. مهارت ارتباطی	0/22	41/42*	-2/92	0/78	-0/28
مهارت تصمیم‌گیری			-2/41	0/81	-0/23

*P<0/05

مشکلات درونی‌سازی را تبیین می‌کند. سایر مؤلفه‌ها با وجود ضرایب همبستگی معنادار با مشکلات درونی‌سازی، پیش‌بینی کننده معناداری برای این نشانگان نیست.

از میان متغیرهای محتوای خانواده، بهترتبیب مؤلفه‌های زمان باهم بودن، منابع مالی و تسهیلات تحصیلی، با توجه به معناداری $F_{3,284} = 19/42$ ($P < 0.04$), ۱۷ درصد واریانس مشکلات برونی‌سازی و از میان مؤلفه‌های فرایند خانواده، بهترتبیب متغیرهای مهارت ارتباطی و باور مذهبی، با توجه به معناداری $F_{2,286} = 23/76$ ($P < 0.04$), ۱۴ درصد واریانس مشکلات برونی‌سازی را تبیین می‌کند (جدول ۴).

از میان متغیرهای محتوای خانواده، بهترتبیب مؤلفه‌های اختصاص زمانی به باهم بودن، فضای زندگی، منابع مالی، تسهیلات تحصیلی و سلامت جسمانی روانی، با توجه به معناداری $F_{5,285} = 20/98$ ($P < 0.04$)، ۲۷ درصد واریانس مشکلات درونی‌سازی را تبیین می‌کند. از آنجایی که همهٔ متغیرها با ضرایب منفی وارد معادله شده، با کاهش یا افزایش آن‌ها، میزان مشکلات درونی‌سازی بهترتبیب افزایش یا کاهش می‌یابد. همچنین از میان مؤلفه‌های فرایند خانواده، بهترتبیب متغیرهای مهارت ارتباطی و مهارت تصمیم‌گیری، با توجه به معناداری $F_{2,29} = 41/43$ ($P < 0.04$)، ۲۲ درصد واریانس

جدول ۴

نتایج تحلیل رگرسیون مؤلفه‌های محتوا و فرایند خانواده بر نمرهٔ کل نشانگان برونی‌سازی

β	SEB	B	F	R²	گام‌ها
-0.18	.0/.53	-3/.64	46/68*	.0/.14	۱. زمان برای باهم بودن
-0.12	.0/.59	-3/.03			۲. زمان برای باهم بودن
-0.14	.0/.63	-1/.46	26/37*	.0/.16	منابع مالی
-0.19	.0/.59	-2/.83			۳. زمان برای باهم بودن
-0.13	.0/.63	-1/.39	19/42*	.0/.17	منابع مالی
-0.12	.0/.37	-0/.81			تسهیلات تحصیلی
-0.34	.0/.56	-3/.46	36/16*	.0/.12	۱. مهارت ارتباطی
-0.34	.0/.55	-3/.40	23/76*	.0/.14	۲. مهارت ارتباطی
-0.16	.0/.46	-1/.34			باور مذهبی

* $P < 0.05$

متغیرهای مهارت ارتباطی و مهارت تصمیم‌گیری، با توجه به معناداری $F_{2,29} = 26/24$ ($P < 0.04$), ۱۵ درصد واریانس نشانگان اضطراب/افسردگی را تبیین می‌کند.

از میان متغیرهای محتوای خانواده بهترتبیب مؤلفه‌های منابع مالی، سلامت جسمانی و روانی، فضای زندگی و تسهیلات تحصیلی با توجه به معناداری $F_{4,288} = 20/93$ ($P < 0.04$)، ۲۳ درصد واریانس نشانگان گوشه‌گیری/افسردگی و از میان مؤلفه‌های فرایند خانواده فقط مهارت تصمیم‌گیری با توجه به معناداری $F_{1,293} = 58/66$ ($P < 0.04$), ۱۶ درصد واریانس نشانگان گوشه‌گیری/افسردگی را تبیین می‌کند (جدول ۵).

از آنجایی که مؤلفه‌های محتوا و فرایند خانواده توان پیش‌بینی نمرهٔ کل مشکلات درونی‌سازی و برونی‌سازی را دارد، به منظور مشخص کردن سهم آن‌ها در توان پیش‌بینی هر کدام از زیرمقیاس‌های مشکلات درونی‌سازی و برونی‌سازی، زیرمقیاس‌های این نشانگان به صورت جداگانه به عنوان متغیر ملاک در نظر گرفته شد (جدول ۵).

با توجه به نتایج جدول ۵، از میان متغیرهای محتوای خانواده، بهترتبیب مؤلفه‌های زمان باهم بودن، فضای زندگی، تسهیلات تحصیلی و منابع مالی، با توجه به معناداری $F_{4,289} = 13/30$ ($P < 0.04$)، ۱۶ درصد واریانس نشانگان اضطراب/افسردگی و از میان مؤلفه‌های فرایند خانواده، بهترتبیب

جدول ۵

نتایج تحلیل رگرسیون مؤلفه‌های محتوا و فرایند خانواده بر نشانگان اضطراب/افسردگی

β	SEB	B	F	R²	گام‌ها
-0/۳۰	.۰/۳۰	-1/۶۱	۲۹/۰۹*	.۰/۱۰	۱. زمان باهم بودن
-0/۲۲	.۰/۳۲	-1/۲۰	۲۰/۷۱*	.۰/۱۳	۲. زمان باهم بودن
-0/۲۰	.۰/۳۲	-1/۰۶			فضای زندگی
-0/۲۱	.۰/۳۲	-1/۱۰			۳. زمان باهم بودن
-0/۱۸	.۰/۳۲	-0/۹۴	۱۵/۹۸*	.۰/۱۴	فضای زندگی
-0/۱۴	.۰/۲۱	-0/۵۰			تسهیلات تحصیلی
-0/۱۶	.۰/۳۴	-0/۸۶			۴. زمان باهم بودن
-0/۱۳	.۰/۳۳	-0/۷۱	۱۳/۳۰*	.۰/۱۶	فضای زندگی
-0/۱۴	.۰/۲۱	-0/۵۱			تسهیلات تحصیلی
-0/۱۴	.۰/۳۶	-0/۷۸			منابع مالی
-0/۳۷	.۰/۳۰	-۲/۰۷	۴۶/۸۴*	.۰/۱۴	۱. مهارت ارتباطی
-0/۲۴	.۰/۴۴	-1/۳۵	۲۶/۲۴*	.۰/۱۵	۲. مهارت ارتباطی
-0/۱۸	.۰/۴۶	-1/۰۲			مهارت تصمیم‌گیری

* P<0.05

جدول ۶

نتایج تحلیل رگرسیون مؤلفه‌های محتوا و فرایند خانواده بر نشانگان گوشہ‌گیری/افسردگی

β	SEB	B	F	R²	گام‌ها
-0/۳۷	.۰/۲۰	-1/۳۴	۴۴/۹۲*	.۰/۱۳	۱. منابع مالی
-0/۳۷	.۰/۲۰	-1/۰۸	۳۲/۹۰*	.۰/۱۹	۲. منابع مالی
-0/۲۴	.۰/۲۲	-0/۹۴			سلامت جسمی و روانی
-0/۲۲	.۰/۲۱	-0/۸۰		.۰/۲۲	۳. منابع مالی
-0/۲۱	.۰/۲۲	-0/۸۴	۲۶/۳۲*		سلامت جسمی و روانی
-0/۱۹	.۰/۲۰	-0/۶۶			فضای زندگی
-0/۲۲	.۰/۲۲	-0/۷۹		.۰/۲۳	۴. منابع مالی
-0/۲۱	.۰/۲۲	-0/۸۴	۲۰/۹۳*		سلامت جسمی و روانی
-0/۱۷	.۰/۲۰	-0/۵۹			فضای زندگی
-0/۱۱	.۰/۱۳	-0/۲۵			تسهیلات تحصیلی
-0/۴۱	.۰/۲۰	-1/۵۳	۵۸/۶۶*	.۰/۱۶	۱. مهارت تصمیم‌گیری

*P<0.05

مؤلفه‌های فرایند خانواده، فقط مهارت ارتباطی با توجه به معناداری $F_{۱,۲۹۳} = ۴۷/۴۸$ ($P < 0.04$)، درصد واریانس نشانگان شکایت جسمانی را تبیین می‌کند (جدول ۷).

از میان متغیرهای محتوای خانواده به ترتیب مؤلفه‌های زمان باهم بودن، فضای زندگی، سلامت جسمانی و روانی و منابع مالی با توجه به معناداری $F_{۴,۲۸۹} = ۱۷/۵۹$ ($P < 0.04$)، درصد واریانس نشانگان شکایت جسمانی و از میان

جدول ۷

نتایج تحلیل رگرسیون مؤلفه‌های محتوا و فرایند خانواده بر نشانگان شکایت جسمانی

گام‌ها	R²	F	B	SEB	β
۱. زمان باهم بودن	.۰/۱۳	۴۳/۵۰*	-۱/۱۵	.۰/۱۷	-۰/۳۶
۲. زمان باهم بودن	.۰/۱۶	۲۸/۱۴*	-۰/۹۱	.۰/۱۹	-۰/۲۹
فضای زندگی			-۰/۶۱	.۰/۱۸	-۰/۲۰
۳. زمان باهم بودن	.۰/۱۸		-۰/۷۷	.۰/۱۹	-۰/۲۴
فضای زندگی		۲۱/۸۳*	-۰/۵۴	.۰/۱۸	-۰/۱۷
سلامت جسمی و روانی			-۰/۵۷	.۰/۲۱	-۰/۱۶
۴. زمان باهم بودن	.۰/۲۰		-۰/۶۵	.۰/۲۰	-۰/۲۰
فضای زندگی		۱۷/۵۹*	-۰/۴۲	.۰/۱۳	-۰/۱۳
سلامت جسمی و روانی			-۰/۵۲	.۰/۱۴	-۰/۱۴
منابع مالی			-۰/۴۳	.۰/۲۱	-۰/۱۳
۱. مهارت ارتباطی	.۰/۱۴	۴۷/۴۸*	-۱/۲۴	.۰/۱۸	-۰/۳۷

*P<0.05

به ترتیب مؤلفه‌های زمان باهم بودن و تسهیلات تحصیلی، با توجه به معناداری F_{۲,۲۸۷}=۲۶/۶۷ (P<0.04)، ۰۱۶ درصد واریانس نشانگان رفتار پرخاشگر را تبیین کند. همچنین از میان مؤلفه‌های فرایند خانواده مهارت ارتباطی و باور مذهبی با توجه به معناداری F_{۲,۲۸۸}=۲۳/۹۹ (P<0.04)، ۰۱۴ درصد واریانس نشانگان رفتار پرخاشگرانه را تبیین می‌کند (جدول ۸).

از میان متغیرهای محتوای خانواده به ترتیب مؤلفه‌های زمان باهم بودن و منابع مالی با توجه به معناداری F_{۲,۲۸۹}=۱۴/۰۸ (P<0.04)، ۰۰۱ درصد واریانس نشانگان رفتار قانون‌شکنی و از میان مؤلفه‌های فرایند خانواده مهارت تصمیم‌گیری و باور مذهبی با توجه به معناداری F_{۲,۲۹۰}=۱۳/۰۳ (P<0.04)، ۰۰۰ درصد واریانس نشانگان رفتار قانون‌شکنی و از میان متغیرهای محتوای خانواده،

جدول ۸

نتایج تحلیل رگرسیون مؤلفه‌های محتوا و فرایند خانواده بر نشانگان رفتار قانون‌شکنی و رفتار پرخاشگر به تفکیک

گام‌ها	R²	F	B	SEB	β
۱. زمان باهم بودن	.۰/۰۷	۲۲/۰۷*	-۱/۲۱	.۰/۲۶	-۰/۲۷
۲. زمان باهم بودن	.۰/۱۰	۱۴/۰۸*	-۰/۹۱	.۰/۲۹	-۰/۲۰
منابع مالی			-۰/۷۲	.۰/۳۰	-۰/۱۵
۱. مهارت تصمیم‌گیری	.۰/۰۷	۲۱/۲۱*	-۱/۲۸	.۰/۲۸	-۰/۲۶
۲. مهارت تصمیم‌گیری	.۰/۰۸	۱۳/۰۳*	-۱/۲۶	.۰/۲۸	-۰/۲۶
باور مذهبی			-۰/۴۸	.۰/۲۲	-۰/۱۲
۱. زمان باهم بودن	.۰/۱۴	۴۶/۸۸*	-۲/۴۱	.۰/۳۵	-۰/۳۷
۲. زمان باهم بودن	.۰/۱۶	۲۶/۶۷*	-۲/۲۴	.۰/۳۶	-۰/۳۵
تسهیلات تحصیلی			-۰/۵۸	.۰/۲۴	-۰/۱۳
۱. مهارت ارتباطی	.۰/۱۲	۳۸*	-۲/۲۸	.۰/۳۷	-۰/۳۴
۲. مهارت ارتباطی	.۰/۱۴	۲۳/۹۹*	-۲/۲۴	.۰/۳۷	-۰/۳۴
باور مذهبی			-۰/۹۱	.۰/۳۱	-۰/۱۶

*P<0.05

بحث

(۱۳۹۰). برای مثال نتایج بررسی هاوکینز و دیگران (۱۹۹۵) نیز

نشان داده که روابط گرم و صمیمانه با والدین موجب شکل‌گیری نوعی پیوند و رابطه مثبت اجتماعی می‌شود که فرزندان را از تخلف و ساختارشکنی فردی و اجتماعی باز می‌دارد.

تبیین رابطه فضای زندگی و تسهیلات تحصیلی با نشانگان درونی‌سازی و برونی‌سازی بر این اساس است که، هر یک از اعضای خانواده علاوه بر واقعیتی که تجربه می‌کنند ارزیابی و قضاوتی از محتوای خانواده خود از قبیل وضعیت ظاهری، فضای زندگی و تسهیلات تحصیلی دارند و این موضوع بهویژه در دوران نوجوانی با آغاز تفکر صوری، اهمیت بیشتری می‌یابد. در این دوران نوجوان به دنبال خانواده آرمانی است و اگر فاصله میان وضع موجود و آرمان‌های او زیاد باشد احتمالاً دچار تعارض با خانواده می‌شود. از طرف دیگر نتایج پژوهش هافر و دیگران (۲۰۱۳) نشان داد که تعارض مادر با فرزند نوجوان پیش‌بینی‌کننده مشکلات درونی‌سازی و برونی‌سازی در نوجوانان است. همچنین افراد در مواجهه با تعارض ایجادشده پاسخ‌های روان‌شناختی مانند بی‌علاقگی، طرد، تنیدگی، اضطراب و پاسخ‌های فیزیولوژیکی مانند زخم‌معده، مشکلات تنفسی، سردرد، درد عضلانی (حالی که در نشانگان درونی‌سازی دیده می‌شود) و پاسخ‌های رفتاری مانند پرخاشگری و کج‌رفتاری (حالی که در نشانگان برونی‌سازی دیده می‌شود) نشان می‌دهند (جالی و رافعی، ۱۳۹۰).

رابطه منابع مالی با نشانگان درونی‌سازی و برونی‌سازی هم با پژوهش‌های پیشین همسو و هماهنگ است (اشلایدر و دیگران، ۲۰۱۴؛ گودمن و دیگران، ۲۰۱۱؛ تیلور و دیگران، ۲۰۰۴). برای مثال اشلایدر و دیگران (۲۰۱۴)، در پژوهش خود نشان دادند والدین دارای نشانه‌های مشکلات جدی روان‌شناختی سطح پایین درآمد خانوادگی را گزارش کرده‌اند و از طرف دیگر سطح پایین درآمد با سطح بالای تنیدگی والدین‌نوجوان و در نهایت با سطوح بالای مشکلات برونی‌سازی در ارتباط است. همچنین گودمن و دیگران (۲۰۱۱)، در پژوهش خود نشان دادند نوجوانان خانواده‌های با سطح پایین درآمد بیش از همتایان خود در خانواده‌های با سطح بالای درآمد، نشانگان درونی‌سازی و برونی‌سازی را نشان می‌دهند.

این پژوهش با هدف تعیین توان پیش‌بینی مشکلات درونی‌سازی و برونی‌سازی شده نوجوانان بر اساس محتوا و فرایند خانواده انجام شد. نتایج نشان داد از بین مؤلفه‌های محتوای خانواده زیرمقیاس‌های زمان باهم‌بودن، فضای زندگی، منابع مالی، تسهیلات تحصیلی و سلامت جسمانی روانی و از بین مؤلفه‌های فرایند خانواده زیرمقیاس‌های مهارت ارتباطی و مهارت تصمیم‌گیری توان تبیین واریانس مشکلات درونی‌سازی شده نوجوانان و زیرمقیاس‌های زمان باهم‌بودن، منابع مالی و تسهیلات تحصیلی از مؤلفه‌های محتوای خانواده و زیرمقیاس‌های مهارت ارتباطی و باور مذهبی از مؤلفه‌های فرایند خانواده، توان تبیین مشکلات برونی‌سازی را دارد. سایر مؤلفه‌ها با وجود ضرایب همبستگی معنادار با مشکلات درونی‌سازی، پیش‌بینی‌کننده معناداری برای این نشانگان نیست. به نظر می‌رسد علت این همبستگی به علت همپوشانی متغیرهای موجود در مدل است. نتایج این بررسی در زمینه اثرگذاری عوامل خانوادگی بر مشکلات رفتاری نوجوانان با برخی پژوهش‌های پیشین همسو و هماهنگ است (اشلایدر و دیگران، ۲۰۱۴؛ کیچپرس و دیگران، ۲۰۱۴؛ اشلایدر و دیگران، ۲۰۱۴؛ هافر و دیگران، ۲۰۱۳؛ عبداللهزاده و سامانی، ۲۰۱۰؛ زرگر و دیگران، ۱۳۹۱؛ صادق‌زاده و سامانی، ۱۳۸۹؛ ایسی و دیگران، ۱۳۸۶).

تبیین رابطه زمان باهم‌بودن و نشانگان درونی‌سازی و برونی‌سازی بر این اساس است که در دوره نوجوانی نیز همانند دوران کودکی حساسیت مراقب، از عوامل مهم شکل‌گیری دلبستگی ایمن است و نوجوانانی که ارتباط بیشتری با والدین خود دارند و زمان بیشتری را در کنار آن‌ها می‌گذرانند، در مطرح کردن نیازها و احساسات درونی خود با آن‌ها راحت‌ترند و درنهایت والدین نیز به نیازهای فرزند خود حساس باقی می‌مانند. این فرایند، شکل‌گیری دلبستگی ایمن را تسهیل می‌کند (کسیدی و شاور، ۲۰۰۸). از طرف دیگر نوجوانان دارای دلبستگی نایمن، حساسیت بیشتری به نشانه‌های طرد و بی‌توجهی دارند و درماندگی بیشتری نشان می‌دهند (کسیدی و شاور، ۲۰۰۸) و به عبارت دیگر نشانه‌های مرضی بهویژه نشانگان درونی‌سازی را بروز می‌دهند (پاکدامن و دیگران،

مختلف موضوع ناسازگارانه دارد و به این دلیل کمتر دچار مشکلات رفتاری می‌شود.

رابطه مهارت تصمیم‌گیری و حل مسئله و نشانگان درونی‌سازی در این پژوهش با نتایج پژوهش صادق‌زاده و سامانی (۱۳۸۹) همسو و هماهنگ است. صادق‌زاده و سامانی (۱۳۸۹) در پژوهش خود نشان دادند زمانی که نوجوان در محیط خانواده مهارت‌های تصمیم‌گیری و حل مسئله را فرا می‌گیرد و هنگام تصمیم‌گیری از حمایت و مشورت سایر اعضای خانواده بهره‌مند می‌شود، اضطراب و افسردگی کمتری نشان می‌دهد.

دینداری هم سپر بلا در مقابل مشکلات برون‌سازی در نوجوانان است. شرمن و دیگران (۲۰۱۱) در پژوهش خود نشان دادند دینداری با سلامت روانی پیوند دارد و مشکلات رفتاری برون‌سازی همچون مصرف الکل، سوءمصرف مواد، بی‌قیدی جنسی و بارداری نوجوانان را کاهش می‌دهد. برخی روان‌شناسان معتقدند پرخاشگری و رفتارهای بزهکارانه نوجوانان ناشی از کشمکش خصمانه و کینه‌توزانه‌ای است که بر اثر احساس طرد شدن، محرومیت یا فشار روانی ایجاد می‌شود (خدایاری‌فرد، ۱۳۷۳).

همچنین یافته‌های پژوهش نشان داد که محتوا و فرایند خانواده بر نشانگان درونی‌سازی بیشتر از نشانگان برونی‌سازی اثر داشته است؛ به عبارت دیگر به نظر می‌رسد در بروز نشانگان پرخاشگری و رفتارهای قانون‌شکنانه عواملی غیر از خانواده تأثیر مشهود دارند و این مسئله مهم نیازمند بررسی است.

این پژوهش هم مانند پژوهش‌های دیگر محدودیت‌هایی داشت؛ مثلاً محدود به شهر تهران بوده که از قابلیت تعمیم نتایج به سایر مناطق ایران به دلیل تفاوت‌های اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی می‌کاهد. لذا پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی نمونه متنوع‌تری از لحاظ ویژگی‌های جمعیت‌شناختی ایران با در نظر گرفتن قومیت‌های مختلف انتخاب شود. همچنین ساخت بسته‌های آموزشی مبتنی بر یافته‌های این پژوهش برای والدین و ارزیابی اثربخشی آن‌ها امکانات تازه‌ای در اختیار والدین، روان‌شناسان و برنامه‌ریزان این حوزه قرار می‌دهد.

یافته‌های این پژوهش رابطه سلامت جسمانی و روانی خانواده را با نشانگان درونی‌سازی تأیید می‌کند و می‌توان گفت در مواردی نداشتن سلامت جسمانی و روانی مانع حضور نوجوان در فعالیت‌های اجتماعی است و باعث بروز افسردگی می‌شود. این یافته نیز با نتایج تحقیقات اشلایدر و دیگران (۲۰۱۴)، کیچپرس و دیگران (۲۰۱۴) و عبدالله‌زاده و سامانی (۲۰۱۰)، هماهنگ است. برای مثال اشلایدر و دیگران (۲۰۱۴)، در پژوهش خود نشان دادند علائم مشکلات روانی والدین در ایجاد نشانگان درونی‌سازی و برونی‌سازی در نوجوانانی مؤثر است که با یکی از والدین خود زندگی می‌کنند.

در تبیین رابطه فرآیند خانواده و نشانگان درونی‌سازی و برونی‌سازی می‌توان گفت فردی که نمره بالا در فرایندهای خانوادگی کسب می‌کند، در حقیقت مهارت‌های بیشتر و مناسب‌تری در محیط خانواده دارد و می‌تواند برای مقابله با چالش‌ها و برقراری دویاره تعادل و انطباق از آن‌ها استفاده کند (سامانی، ۱۳۸۷). به نظر می‌رسد این مسئله مهم بر کاهش بروز نشانگان درونی‌سازی و برونی‌سازی در نوجوانان اثر می‌گذارد و باعث سازگاری روان‌شناختی بیشتر در آن‌ها می‌شود. برای مثال سایزما، الدھینکل، وینسترا، ورهاست و اورمل (۲۰۱۴) در بررسی خود نشان دادند ویژگی‌های پویای خانوادگی بر ممانعت از رشد و افسردگی و پرخاشگری در نوجوانان نقش دارد. در همین راستا فینائر و دیگران (۲۰۱۰) هم در پژوهش خود نشان دادند فرایندهای خانوادگی مانند سبک‌های ارتباطی و مهارت خودابرآزگری، با کاهش نشانه‌های روان‌شناختی از قبیل خصومت، افسردگی، اضطراب، حساسیت بین‌فردی و شکایت جسمانی رابطه منفی دارد.

نوجوانانی که اعضای خانواده آن‌ها از الگوهای ارتباطی مبتنی بر گفت‌وشنود استفاده می‌کنند، اغلب با شیوه کارآمد خدمت‌گرایانه با تعارض‌ها مقابله می‌کنند، در حالی که نوجوانان خانواده‌هایی که روش همنوایی را در ارتباط با فرزندان خود به کار می‌برند، بیشتر از شیوه‌های ناکارآمد سلطه‌گرایانه و اجتنابی در حل تعارض استفاده می‌کنند (سپهری و پاکدامن، ۱۳۸۹). به عبارت دیگر نوجوانی که در خانواده مهارت‌های ارتباطی مناسب را فرا می‌گیرد، ارزیابی مثبت و دید وسیع‌تر در مورد جنبه‌های

منابع

- Achenbach, T. M., & Rescorla, L. (2001). *ASEBA School-Age Forms & Profiles*: Aseba Burlington.
- Brook, J. S., Lee, J. Y., Finch, S. J. & Brown, E. N. (2012). The Association of Externalizing Behavior and Parent-Child Relationships: An Intergenerational Study. *Journal of Child and Family Studies*, 21(3), 418-427.
- Cassidy, J., & Shaver, P. R. (2008). *Handbook of attachment: Theory, research, and clinical applications* (pp. 419-435). New York: Guilford Press.
- Campos, R. C., Besser, A., Morgado, C., & Blatt, S. J. (2014). Self-criticism, dependency, and adolescents' externalising and internalising problems. *Clinical Psychologist*, 18(1), 21-32.
- Colman, I., Wadsworth, M. E. J., Croudace, T. J., & Jones, P. B. (2007). Forty-year psychiatric outcomes following assessment for internalizing disorder in adolescence. *The American Journal of Psychiatr*, 164(1), 126-133.
- Englund, M. M., & Siebenbruner, J. (2012). Developmental pathways linking externalizing symptoms, internalizing symptoms, and academic competence to adolescent substance use. *Journal of Adolescence*, 35(5), 1123-1140.
- Feinauer, I. D., Larson, J. H., & Harper, J. M. (2010). Implicit family process rules and adolescent psychological symptoms. *The American Journal of Family Therapy*, 38(1), 63-72.
- Goodman, S. H., Rouse, M. H., Connell, A. M., Broth, M. R., Hall, C. M., & Heyward, D. (2011). Maternal depression and child psychopathology: A meta-analytic review. *Clinical Child and Family Psychology Review*, 14(1), 1-27.
- Hawkins, J. D., Arthur, M. W., & Catalano, R. F. (1995). Preventing substance abuse. *Crime & Justice*, 19, 443-458.
- Hofer, C., Eisenberg, N., Spinrad, T. L., Morris, A. S., Gershoff, E., Valiente, C., & Eggum, N. D. (2013). Mother-adolescent conflict: Stability, change, and relations with externalizing and internalizing behavior problems. *Social Development*, 22(2), 259-279.
- انیسی، ج، سلیمی، ح، میرزمانی، م، رئیسی، ف، و نیکنام، م. (۱۳۸۶). بررسی مشکلات رفتاری نوجوانان. *محله علمو رفتاری*. ۱ (۲)، ۱۷۰-۱۶۳.
- پاکدامن، ش، سیدموسوی، پ. و قبیری، س. (۱۳۹۰). کیفیت دلستگی و مشکلات رفتاری-هیجانی در نوجوانان: بررسی نقش پدران. *فصلنامه روان‌شناسی کاربردی*، ۵ (۱)، ۸۵-۱۰۰.
- جلالی، ا، رافعی، ه. (۱۳۹۰). بررسی رابطه تنظیم شناختی هیجان با فرایند و محتوای خانواده و شیوه‌های مقابله با تعارض دانش‌آموزان دبیرستان‌های شیراز. *فصلنامه پژوهش‌های نوین روان‌شناسی*، ۷ (۲۵)، ۴۸-۶۶.
- خدایاری‌فرد، م. (۱۳۷۳). *مسائل نوجوانان و جوانان*. انتشارات انجمن اولیا و مریبان جمهوری اسلامی ایران.
- روزنگان، د. و سلیگمن، م. پ. (۱۳۸۲). آسیب‌شناسی روانی. ترجمه سیدمحمدی، ج، ۱، تهران: نشر ساوالان (تاریخ انتشار اثر اصلی، ۲۰۰۱).
- زرگر، ی، محمدی‌بهرام‌آبادی، م. و بساکنژاد، س. (۱۳۹۱). بررسی فرایندهای خانواده به عنوان پیش‌بین‌های مشکلات رفتاری در دانش‌آموزان پایه دوم دبیرستان‌های شهر یاسوج. *محله روان‌شناسی مدرسه*، ۱ (۲)، ۷۷-۱۰۳.
- سامانی، س. (۱۳۸۷). تهییه و طراحی مقیاس فرایندهای خانوادگی برای خانواده‌های ایرانی. *محله روان‌پزشکی و روان‌شناسی بالینی ایران*، ۱۶۲-۱۶۸.
- سپهری، ص. و پاکدامن، ش. (۱۳۸۹). الگوهای ارتباطی خانواده و تعارضات فرزندان و والدین. *محله روش‌ها و مدل‌های روان‌شناسی*، ۱ (۲)، ۷۵-۹۱.
- صادق‌زاده، م. و سامانی، ف. (۱۳۸۹). پیش‌بینی استرس، اضطراب و افسردگی نوجوانی بر اساس دو بعد از مدل فرایند و محتوای خانواده. *محله روش‌ها و مدل‌های روان‌شناسی*، ۱ (۲)، ۶۱-۷۳.
- مینایی، ا. (۱۳۸۴). *هنچاریابی نظام سنجش مبتنى بر تجربه آشنباخت*. تهران: انتشارات سازمان آموزش و پرورش کودکان استثنایی.
- Abdollahzadeh, N., & Samani, S. (2010). The family processes, family content and adolescence emotional problems. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 5, 733-737.
- Achenbach, T. M. (2001). Challenges and benefits of assessment, diagnosis, and taxonomy for clinical practice and research. *Australasian Psychiatry*, 35 (3), 263-271.

- Multiple mediation through family income and parent–youth stress. *Child Psychiatry & Human Development*, 46(1), 1-9.
- Sherman, B. J., Duarte, C. S., & Verdeli, H. (2011). Internalizing and Externalizing Problems in Adolescents from Bahia, Brazil. *International Journal of Mental Health*, 40(3), 55-76.
- Sijtsema, J., Oldehinkel, A., Veenstra, R., Verhulst, F., & Ormel, J. (2014). Effects of structural and dynamic family characteristics on the development of depressive and aggressive problems during adolescence. The TRAILS study. *European Child & Adolescent Psychiatry*, 23(6), 499-513.
- Sourander, A., & Helstelä, L. (2005). Childhood predictors of externalizing and internalizing problems in adolescence. *European Child & Adolescent Psychiatry*, 14(8), 415-423.
- Steinberg, L. (2001). We know some things: Parent–adolescent relationships in retrospect and prospect. *Journal of Research on Adolescence*, 11(1), 1-19.
- Taylor, B. A., Dearing, E., & McCartney, K. (2004). Incomes and outcomes in early childhood. *Journal of Human Resources*, 39(4), 980-1007.
- Wolff, J. C., & Ollendick, T. H. (2006). The comorbidity of conduct problems and depression in childhood and adolescence. *Clinical Child and Family Psychology Review*, 9(3-4), 201-220.
- Jenson, W. R., Olympia, D., Farley, M., & Clark, E. (2004). Positive psychology and externalizing students in a sea of negativity. *Psychology in the Schools*, 41(1), 67-79.
- Kuijpers, R. C., Kleinjan, M., Engels, R. C., Stone, L. L., & Otten, R. (2015). Child Self-report to Identify Internalizing and Externalizing Problems and the Influence of Maternal Mental Health. *Journal of Child and Family Studies*, 24(6), 1605-1614.
- Lee, E. J., & Stone, S. I. (2012). Co-occurring internalizing and externalizing behavioral problems: The mediating effect of negative self-concept. *Journal of youth and adolescence*, 41 (6), 717-731.
- Samania, S. (2011). Family Process and Content Model: A Contextual Model for Family Studies. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 30, 2285-2292.
- Samani, S., & Sadeghzadeh, M. (2010). Reliability and validity of the selfreport family content scale. *Psychological Reports*, 106 (2), 539-547.
- Schleider, J. L., Chorpita, B. F., & Weisz, J. R. (2014). Relation between parent psychiatric symptoms and youth problems: moderation through family structure and youth gender. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 42(2), 195-204.
- Schleider, J. L., Patel, A., Krumholz, L., Chorpita, B. F., & Weisz, J. R. (2014). Relation Between Parent Symptomatology and Youth Problems: